

Bếp lửa mùa Đông

ISSN: 2734-9195 08:00 05/12/2025

Bếp lửa mùa đông không chỉ sưởi ấm một thời thơ ấu, mà còn nâng đỡ tôi trên hành trình làm người, để mỗi khi tâm hồn chông chênh, tôi vẫn biết mình có một nơi bình yên để sưởi ấm, nương tựa và quay về.

Tác giả: **Trà Bình**

Mỗi khi **gió mùa đông bắc** tràn về, mang theo hơi lạnh se sắt và mùi khói củi bảng lảng trong không gian, bỗng lòng tôi dậy lên bao cảm xúc nỗi nhớ quê nhà, nhớ hơi ấm của bếp lửa trong những ngày mùa đông xưa. Hơi ấm của bếp lửa ấy, với tôi, mang trong mình hơi thở của làng quê, của một thời lam lũ mà hạnh phúc.

Làng tôi nép mình bên những triền đồi. Mùa đông không dữ dội, nhưng đủ lạnh để người ta nhớ nhau hơn. Những buổi chiều, gió thổi hun hút qua hàng tre đầu ngõ, làm mái bếp khẽ rung lên. Tôi còn nhớ cảm giác co ro chạy về nhà sau buổi chăn trâu, đôi bàn tay lạnh buốt chỉ chờ được ngồi sưởi bên bếp lửa đỏ hồng giữa gian bếp nhỏ. Bếp ngày ấy không chỉ để nấu ăn, mà còn là nơi giữ ấm cho cả một mái nhà.

Cha tôi ngồi bên bếp, dùng lưới liềm nung đỏ hàn lại quai dép rách, ánh lửa hắt lên gương mặt của cha sạm nắng vì sương gió ruộng đồng. Mẹ lom khom, đôi tay gầy guộc thoăn thoắt cho thêm củi vào bếp, mẹ nhắc tôi ngồi lại gần cho đỡ lạnh. Cha mẹ tôi, cũng như bao người trong làng, quanh năm chân lấm tay bùn.

Trong gian khó, họ vẫn dành cho con cái một tuổi thơ đủ đầy bằng sự che chở, bằng những bữa cơm đậm bạc, hay nồi khoai luộc nóng hổi giữa mùa đông rét mướt.

Ảnh sưu tầm chỉ mang tính chất minh họa.

Buổi tối, sương muối phủ kín xóm làng, gió thổi mạnh hơn, hơi lạnh thấm dần vào da thịt. Gian bếp nhỏ trở thành trung tâm của ngôi nhà, nơi ánh lửa bập bùng xua đi cái rét và kéo mọi người lại gần nhau hơn. Những câu chuyện dân gian được cha mẹ kể chậm rãi, đủ để lấp đầy buổi tối **mùa đông** quê nhà.

Bếp lửa mùa đông cũng là nơi tôi học những bài học đầu đời, giản dị mà sâu sắc: từ cách cha kiên nhẫn vá lại những vật dụng đã cũ, đến cách mẹ chặt chiu từng củ khoai, bát gạo cho những ngày dài phía trước. Trong ánh lửa đỏ hồng, tôi hiểu rằng sự đủ đầy không nằm ở nhiều hay ít, mà ở việc gia đình luôn có nhau, dù cuộc sống còn khó khăn. Những điều bình dị ấy âm thầm theo tôi lớn lên, trở thành nền nếp, cách sống mang theo suốt đời.

Lớn lên, tôi rời quê vào thành phố. Giữa cuộc sống hiện đại, con người có thể tìm thấy nhiều cách để sưởi ấm thân thể, nhưng hơi ấm của ký ức thì chỉ có thể trở về từ những điều rất cũ. Với tôi, đó là bếp lửa quê nhà, là hình ảnh cha mẹ ngồi bên ánh lửa hồng, là những mùa đông lạnh lẽo đi qua.

Bếp lửa mùa đông không chỉ sưởi ấm một **thời thơ ấu**, mà còn nâng đỡ tôi trên hành trình làm người, để mỗi khi tâm hồn chông chênh, tôi vẫn biết mình có một nơi bình yên để sưởi ấm, nương tựa và quay về.

Tác giả: **Trà Bình**